

عنوان مقاله:

بررسی الگوهای روایتی منظومه مه م و زین با تکیه بر رابطه های صورتی/ مضمونی

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات کردی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

کوروش عنبری - ارشد ادبیات نمایشی، دانشگاه تربیت مدرس

حبیب اله لژی - دانشیار ادبیات نمایشی، دانشگاه تربیت مدرس

حمیدرضا شعیری - استاد زبان فرانسه، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هر متن روایی/ نمایشی دارای الگویی ویژه است که در فرایندی نظام بنیان و هدفمند در ساختاری از مجموعه عناصر نشانه - معنایی در مسیر تحولی داستان در تعامل با نشانه ها قرار می گیرند و در نهایت به تولید معنا می انجامد. در این تحقیق با اشاره ای گذرا به دورنمای مطالعات و نظریه های نشانه شناسی، بر پایه نظریه های روایت و نشانه -معناشناسی گفتمانی و با تمرکز بر تحلیل الگوی روایی و نشانه های صورتی/ مضمونی در فرایند روایی داستان به یک متن نمایشی منظوم پرداخته ایم. مساله ای اصلی ما در این پژوهش چگونگی کارکرد عناصر ساختاری روایت در تولید معنا است؛ بدین معنی که کارکرد عناصر روایی چون کنش و شوش و یا عملکرد عوامل صورتی/ مضمونی در بعد نشانه معناها در فرایند داستانی چگونه به یک گفتمان پیچیده از معناها تبدیل می شوند. نتیجه ی به دست آمده نشان می دهد که عناصر روایی داستان در یک الگوی منسجم منجر به تولید معنا می شوند و از این رهگذر نشانه-معناهای صورتی/ مضمونی در ساختن بعد ارزشی روایت و ایجاد و انتقال معانی، در بستری ساختمند از الگوهای روایتی شکل می گیرند. البته نباید از نظر دور داشت که عواملی چون بافت مکان/زمان و عناصر فرهنگی/اجتماعی در سه سطح نویسنده، متن و مخاطب نیز در درک و تولید معنا نقش انکارناپذیری دارند.

کلمات کلیدی:

نشانه -معناشناسی گفتمانی، الگوهای روایی، منظومه مه م و زین، مربع مفهومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1907536>

